

[Thomsen.]

gift paa Valutaattester, maa jeg dertil sige, at det kan i alle Tilfælde ikke være mere haabløst end den Politik, der drives gennem Valutacentralen. Og naar det ærede Medlem spørger mig, hvordan det skulde foregaa, saa ligger det jo lige for; det foregaa efter en vis Procentdel af Valutaattesterne, men paa en saadan Maade, at det kan komme til at virke fremmende paa vor Eksport og Beskæftigelsesmulighederne.

Med Hensyn til vor Stilling til Valutacentralen er der forhaabentlig ingen, der er i Tvivl; den har jeg udtalt mig saa tydeligt om, at det maa være forstaaet. Enten maa den Virksomhed, der foregaa gennem Valutacentralen, ophøre, eller ogsaa maa den lægges til Rette saaledes, at Landbruget faar en beskeden Løn for sit Arbejde. Vi staar, som jeg sagde før, paa Kravet om en virkelig valutarisk Tilpasning, vi staar fast paa Kravet om, at Landbruget faar den Værdi, som Valutaen er værd. I den Henseende kunde der maaske være Grund til at henvise til det, der er sket i Belgien, hvor man har nedsat Valutaens Værdi med 28 pCt. og kun set gode Resultater af dette Skridt. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Her er den nedsat med 50 pCt.). Her har vi nedsat med 50 pCt., siger den højtærede Indenrigsminister, og det kan der være noget om, men vi er jo langfra naaet til det, vi skulde naa til, nemlig økonomisk Ligeret og økonomisk Balance i det hele taget. Det var jo Formaalet; det er det, der har været Formaalet i Belgien, og i alt Fald efter en Kronik, som en af vore dygtige Nationaløkonomer har skrevet i „Politiken“, har man der kun gode Resultater at henvise til af det, der er sket.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, at Erhvervsudvalget ikke var anerkendt som Repræsentant for Landbruget. Ja, ja, Erhvervsudvalget er blevet anerkendt af en Forsamling i Odense paa 3 000 Landmænd, der var Repræsentanter for Mejerier og Slagterier og en lille Del fra L. S. Det er blevet anerkendt af en Forsamling paa ca. 50 000 danske Landmænd paa Amalienborg Plads. Saa man kan vel nok sige, at her er Tale om en virkelig Anerkendelse, navnlig i Forhold til Landboforeningerne og Husmandsforeningerne.

Jeg anbefaler endnu en Gang, at man stemmer for vore Ændringer, og tilføjer, at det bliver nødvendigt, at den Villighed, der er givet Udtryk for, snart finder Form.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Thomsen erkendte nu i sin sidste Tale, at Virkningen af de Ændringsforslag, han her har stillet, vil blive, at Ægproduktionen vil gaa tilbage, og at Smørproduktionen vil blive stimuleret. (*Thomsen:* Og Ægproduktionen, Priserne!). Det kan da ikke stimulere Priserne, for vi faar ikke mere for Æggene, fordi vi skal betale mere for Kornet. Æggene skal jo sælges i Udlandet, og jeg kan ikke tænke mig, at de Lande, der køber vore Æg, af Godhed for os og for det ærede Medlems blaa Øjnes Skyld skulde give os mere for Æggene. Det kan vi ikke vente. Nej, Resultatet vil blive, at Ægproduktionen gaar tilbage og Smørproduktionen gaar frem, og det er netop et Bevis paa, hvor forvirret et Forslag som dette er, for indtil Dato har Ægproduktionen netop været den eneste Produktion, der er gaaet op i de senere Aar, det eneste Sted, hvor Afsætningen har været nogenlunde, hvor vi har kunnet blive ved med at komme af med de Varer, vi producerede, hvorimod netop Smørproduktionen har været ude for de største Vanskeligheder med Hensyn til Afsætningen. Derfor er det nationaløkonomisk set for Landbruget fuldkommen ødelæggende at gennemføre et Forslag som det, her er stillet.

Jørgen Jørgensen: Det lader sig ikke gøre for det ærede Medlem Hr. Thomsen at møde her med et Forslag, der gaar ud paa at skaffe omkring ved 100 Mill. Kr. ved en Afgift paa Valutaattester, uden at kunne give Antydning af, paa hvilke Varer denne Afgift skal lægges. Vi har en Import her til Landet paa 1 200—1 300 Mill. Kr., hvoraf den altovervejende Del ligger paa Varer, hvorom vi har Aftaler med andre Lande, og som vi er afskaaret fra at lægge Afgift paa. En anden meget stor Del af disse Varer er Varer til Landbrugets Forbrug: Korn, Benzin og Olie, og hvis disse bliver trukket fra, bliver der et i Sammenligning med den samlede Import meget begrænset Beløb tilbage, der altsaa skulde bære en Afgift paa omkring ved 100 Mill. Kr. Er det ærede Medlem virkelig af den Opfattelse, at dette lader sig gøre? Eller stiller det ærede Medlem et Forslag her, med Hensyn til hvilket han ikke har nogen Mening om, hvordan det vil virke? Førrend denne Debat slutter og der skal stemmes om disse Ændringsforslag, maa det ærede Medlem gøre Rede for, hvilke Varegrupper det drejer sig om. For skal denne Afgift lægges paa det lille begrænsede Omraade, der her er Tale om, saa